

Aktivitet: Konsentrasjon om sidemannen

Sist oppdatert: 11. november 2003

Formål

Å gjøre elevene oppmerksom på den moralske innsikt at man ved å være for opptatt av andre og hva andre gjør mister fokus på seg selv og sine egne handlinger.

Utstyr

Dere trenger kritt og en asfaltert skolegård. Aktiviteten kan også tilpasses et klasserom, men da kan ikke så mange gå samtidig – og resultatet blir heller ikke så entydig. I stedetfor å tegne opp streker kan dere da legge f.eks. en ransel til hver av de som skal delta i enden av klasserommet, som de så skal prøve å gå til.

Fremgangsmåte

Elevene tegner hver sin strek i skolegården, men ved siden av hverandre slik at strekene blir parallelle. Hvis det ikke er plass, kan dere lage flere rekker. Alternativt kan dere bare tegne streker til noen elever, så kan de andre se på mens de prøver seg. Strekene bør være ca. ti meter lange, med noe plass imellom slik at elevene kan gå på strekene sine samtidig.

Selve øvelsen går ut på at elevene prøver å gå på hver sin strek samtidig, men istedenfor å konsentrere seg om å gå rett på sin egen strek skal de konsentrere seg om den som går på streken ved siden av, for å se om han/hun klarer å gå på sin strek. Etterpå kan de prøve å gå på streken uten å se på sidemannen. Når dere er ferdige kan dere snakke sammen om hvordan det gikk.

Tips!

Dere kan finne på flere aktiviteter hvor dere konsentrerer dere om sidemannen og ikke deres egen aktivitet. F.eks. kan dere stille dere opp to og to og kaste ball til hverandre mens dere konsentrerer dere om de som står ved siden av og kaster til hverandre. Er det noen som klarer å ta imot ballen sin i det hele tatt?

Filosofiske spørsmål

- 1. Er det mulig å gå stødig på vår egen strek om vi hele tiden har oppmerksomheten rettet mot andres mulige feil trinn? Hvorfor er det i tilfelle ikke det? Sier dette oss noe om hvordan vi bør leve?*
- 2. Hva måtte til for at det skulle bli riktig å se på hvordan de andre klarer det: hadde det vært riktig av oss hvis vi ikke hadde noen strek å gå på selv? Hadde det vært riktig å se på hvis det var for å hjelpe? Hadde det vært riktig å se på hvis vi hadde spurt om det var greit på forhånd?*
- 3. Har vi et ansvar for andre menneskers handlinger? Når har vi i tilfelle det:*
 - når vi ikke liker det de gjør?*
 - når vi føler at vi kan hjelpe dem?*
 - når de ber om hjelp?*
 - når det de gjør går ut over andre?*
 - når det de gjør går ut over dem selv?*
 - når vi ønsker å være snille mot dem?*

Har vi rett til å kritisere andre menneskers feil? Fra Bibelen har vi et uttrykket «å se splinten i sin brors øye, men ikke bjelken i sitt eget», og et annet sted svarte Jesus at «den som er uten skyld kan kaste den første sten». Hva tenker dere om dette?